

Deutschland kulturell entdecken: Ideen für virtuell-kulturelles Lernen

Düsseldorf, 2024. július 29. – augusztus 2.

A várost és a képzőhelyet tudatosan kerestem fel, mert kollégáktól hallottam a kurzusok magas színvonaláról. Személy szerint ez a város lett volna az utolsó az országban, ahol időt szerettem volna eltölteni, de ha valami adott, azon nem lehet változtatni. Végül is egy hetet ki lehetett tölteni látnivalókkal a 30 órás tanfolyam mellett is. A kurzus témái viszont mintha személyesen nekem szóltak volna: minden nap olyan fókusszal, ami nagyon is kedvemre való volt. Ez utóbbi győzött, tehát jelentkeztem.

Nyolcan voltunk a csoportban, egy kivételével nagyon jó nyelvi szinttel (többen anyanyelvi szinten beszéltek németül). Az órák hangulata pörgős és informatív, humoros és személyes volt, mindenki igen aktívan vett részt a jól átgondolt feladatokban. A kurzus végére szuper kis csapat kerekedett belőlünk, akik a lezárás után sem veszítették el egymással a kapcsolatot.

A belváros látnivalóit egy játék keretében ismertük meg (a feladattípusok nagyrészt újak voltak számomra). Ami ezen a körön kívül esett, oda a szabadidőnkben mentünk el; volt, ami csalódás volt (Japán negyed) és volt, ami nagyon jó élmény lett (Tévétorony). A programban szerepelt egy két órás városnézés idegenvezetővel, aki a város kis részleteire hívta fel a figyelmet a séta során (pl. egy mesterséges intelligencia által vezérelt ledfalra a metróban). Mivel Düsseldorfban egyetlen középület maradt meg a világháború után, a város a modern építészet mellett döntött, a közelmúltban épült épületek mindegyike valahogyan építészeti szenzáció a maga nemében.

A kurzuson olyan témákról beszéltünk, melyek egy iskolában nagyon jól beépíthetők az órán, nem öncélúan, a „motiváció felkeltése kellemes időtöltéssel”, hanem konkrét cél elérése érdekében. Ezt nagyon jól bizonyítottuk a német slágereket feldolgozó órán és a kreatív írás feladataival kiegészített órán. A megbeszélést és a tanár által mutatott új módszereket egyből ki is próbáltuk, olyan lelkesen, mintha a saját diákjaink lennénk.

Egy nagyon modern műfajjal is megismerkedtünk: a német *stand up* helyi személyeivel. Jobban mondva a *slam poetry* műfajával meghirdetett *stand upos* műfajjal. A neten elérhető felvételeket elemeztünk, didaktizáltunk, de voltunk egy esti előadáson is, ahol négyen „vetélkedtek” egymással, a közönség zsűrizett (személyesen én is), és az est végén a „győztes” a közönségtől kapott ajándékokat, illetve a közönség által meghatározott témáról készülhetett a későbbi „verseny” előtti fellépésére.

A témák megbeszélése közben bármikor bedobhattunk egy olyan kérdést vagy témát, amit régóta szerettünk volna megkérdezni vagy tisztázni a német életmóddal és kultúrával kapcsolatban, így szó volt arról, mit jelent a gyakorlatban a *Stammtisch* (törzsasztal), hogy másképp kell otthon, illetve a kocsimosóban kocsit mosni, hogy mennyi macskaadót kell fizetni, hogy mi a „menő” ital a fiatalok között (egyébként a *Lillet*) és hogy külön szó van arra, ha valaki útközben iszik egy sört (*Gehbier*).

Egy modern nyelvtanár nem kerülheti ki a mesterséges intelligencia által nyújtott lehetőségeket, tehát ezzel az új világgal is ismerkedtünk. A csoportvezetőnk nagyon hasznos fogásokat mutatott nekünk. Azóta rendszeresen beszélgetek „Einsteinnel” németül.

A tanulás szempontjából legkönnyebb napunk akkor volt, amikor klasszikus német recepteket készítettünk, majd megkóstoltuk a salátákat és kenyérféléket, és evés közben beszélgettünk a német étkezési szokásokról, receptekről és a legismertebb német szakácsokról.

És az utóélet: a képzőhely minden anyagot feltöltött egy év végéig élő helyre, ahol itthon egy olyan (82 oldalas!) anyagot tudtam olvasgatni, ami nyelvtanítási szempontból (módszertani csoda!) dolgozta fel a düsseldorfi látóvalókat és programokat. Lehet, hogy megszerettem ezt a várost?

A modern belváros

Városismereti vetélkedő

A kreatív írás órán dolgozunk

És ugyanazok az emberek már nem dolgoznak

A tartományi parlament épülete a TV-toronyból

A St. Lambertus-templom ferde tornya a Rajna felé hajlik

A város jelképe a Rajna-torony